

Yeşil Finans ve Sürdürülebilir Yatırım Stratejileri 8

Bengü Kaymak¹

Özet

Küresel iklim değişikliği, karbon azaltım politikaları ve çevresel sürdürülebilirliğin ekonomik bir zorunluluk hâline gelmesi, finans sektörünün yapısını köklü biçimde dönüştürmüştür. Yeşil finans; yeşil tahviller, sürdürülebilirlik bağlantılı krediler ve ESG odaklı fonlar gibi araçlar aracılığıyla çevresel faydayı finansal karar alma süreçlerine entegre ederken, sürdürülebilir yatırım stratejileri çevresel (E), sosyal (S) ve yönetim (G) kriterlerinin yatırımcı tercihindeki belirleyiciliğini artırmaktadır. Bu çalışmanın amacı, yeşil finans ve sürdürülebilir yatırım stratejilerinin kuramsal temellerini, uluslararası düzeyde güncel eğilimlerle ve Türkiye açısından uygulamalarla incelemektedir.

Araştırmada, 2020–2025 yılları arasında yayımlanan akademik çalışmaların nitel içerik analizi yoluyla değerlendirilmesiyle gerçekleştirilmiştir. Elde edilen bulgular, yeşil finans araçlarının küresel ölçekte hızlı bir şekilde çeşitlendiğini, ESG farkındalığının arttığını, ancak yeşil yıkama riski ve standart raporlama eksikliği gibi sorunların sürdüğünü göstermektedir. Türkiye özelinde ise, sürdürülebilir finans okuryazarlığı ve yatırımcı algısının yeşil yatırım davranışlarını güçlü biçimde etkilediği belirlenmiştir.

Sonuç olarak, yeşil finansın, finansal sistem içinde giderek daha fazla önem kazandığı, ancak Türkiye’de veri altyapısı, raporlama standartları ve politika teşviklerinin geliştirilmesi gerektiği görülmüştür. Bulgular, sürdürülebilir yatırım stratejilerinin yaygınlaşması için bütüncül bir politika yaklaşımının önemini de vurgulamaktadır.

1 Öğretim Görevlisi, Akdeniz Karpaz Üniversitesi, İşletme Fakültesi, bengü.kayiarşlan@akun.edu.tr, ORCID ID: 0000-0003-4112-4977

1. Giriş

Küresel iklim krizi, doğal kaynakların tükenişi ve karbon yoğun ekonomik yapıların sürdürülemez hâle gelmesi, finans sektörünün geleneksel işleyişini dönüştüren en önemli faktörler arasında yer almaktadır. Bu dönüşüm yalnızca çevre dostu finansman araçlarının çoğalmasıyla sınırlı değildir; aynı zamanda yatırımcı davranışlarından uluslararası finansal düzenlemelere, bankacılık uygulamalarından kurumsal yönetim ilkelerine kadar geniş bir alanı kapsamaktadır.

Yeşil finans, çevresel sürdürülebilirliği önceleyen finansal ürün ve hizmetlerin sistematik biçimde geliştirilmesi ve uygulanmasını ifade ederken (Özbek, 2024); sürdürülebilir yatırım stratejileri, çevresel (E), sosyal (S) ve yönetim (G) ölçütlerinin yatırım kararlarına kurumsal düzeyde entegre edilmesini sağlamaktadır (Kaur, Singh, Christopher, Muralidhar ve Kumar, 2025; Xie, 2024).

Karbon yoğun ekonomik yapılar, enerji üretimi ve sanayi faaliyetlerinde büyük ölçüde fosil yakıtlara bağımlı olan ve bu nedenle yüksek düzeyde sera gazı emisyonu üreten ekonomik sistemler olarak tanımlanmaktadır (Küçükşahin ve Alkan, 2021). Bu tür ekonomilerde kömür, petrol ve doğalgaz gibi karbon yoğun kaynaklara dayalı üretim süreçleri, birim çıktı başına yüksek karbon ayak izi oluşturmaktadır (Demirtaş, 2019). Karbon yoğun sektörlerin baskınlığı, ülkelerin iklim değişikliğiyle mücadele kapasitesini sınırlandırmakta ve düşük karbonlu ekonomik dönüşüm ihtiyacını daha da acil hâle getirmektedir (Özbek, 2024). Bu nedenle yeşil finans, karbon yoğun ekonomik yapılardan sürdürülebilir ve düşük emisyonlu ekonomik modellere geçişin finansmanını sağlama açısından kritik bir araç niteliği taşımaktadır (Zorlu, 2023).

Sürdürülebilir yatırım stratejileri, ESG unsurlarının yatırım kararlarına sistematik biçimde entegre edilmesini ve finansal getirinin yanında uzun vadeli toplumsal ve çevresel etkilerin de dikkate alınmasını amaçlamaktadır (Küçükkocaoğlu ve Aksoy, 2020). Bu stratejiler, özellikle yatırım portföylerinde yüksek ESG performansına sahip şirketlerin tercih edilmesiyle risklerin azaltılması ve sürdürülebilir kurumsal davranışların teşvik edilmesini sağlamaktadır (Er ve Uygur, 2021). Yapılmış araştırmalar, sürdürülebilir yatırımların kurumsal şeffaflığı artırdığını, paydaş güvenini güçlendirdiğini ve uzun vadeli finansal performans üzerinde olumlu etkiler oluşturduğunu göstermektedir (Aydın ve Yıldız, 2021). Bu nedenle sürdürülebilir yatırım stratejileri, hem uluslararası finans piyasalarında hem de Türkiye’de yatırımcıların karar süreçlerinde giderek daha önemli bir yer edindiğini göstermektedir.

Bu çalışma, yeşil finans ve sürdürülebilir yatırım stratejilerinin kuramsal yönünü, güncel literatür eğilimleriyle birlikte değerlendirmeyi amaçlamakta; özellikle Türkiye'deki yatırımcı profili, finansal okuryazarlık düzeyi ve politika yapıcılarının rolü gibi bileşenleri merkeze almaktadır. Çetin ve Eren'e (2022) göre, küresel ölçekte iklim değişikliği, çevresel bozulma ve sürdürülebilir kalkınma hedefleri finans dünyasının yönelimlerini yeniden şekillendirmektedir. Yeşil finans (green finance) ve sürdürülebilir yatırım stratejileri, yalnızca çevresel fayda sağlamanın yanında finansal sistemlerin dönüşümünde kritik bir araç hâline gelmiştir (Radhakrishnan, Deepa, Shrija, Lonare ve Das, 2025). Literatürde yeşil finansın düşük karbonlu yatırımları teşvik ederek ekonomik büyüme ile çevresel koruma arasında köprü kurduğu ifade edilmektedir (Xie, 2024).

Türkiye özelinde yapılan araştırmalar da ise, yatırımcıların sürdürülebilir finans okuryazarlığı ile yeşil yatırım tutumları arasında anlamlı bir ilişki olduğunu göstermektedir (Zorlu, 2023). Bu makalenin amacı, yeşil finans ve sürdürülebilir yatırım stratejilerinin kuramsal temellerini incelemek, güncel literatür ışığında analiz etmek ve uygulamaya dönük çıkarımlar sunmaktır.

Araştırma şu sorulara yanıt aramaktadır: (1) Yeşil finans ve sürdürülebilir yatırım stratejileri kavramsal olarak nasıl tanımlanmakta ve gelişim süreci nasıl ilerlemektedir? (2) Bu stratejilerin finansal sistem üzerindeki etkileri nelerdir? (3) Türkiye ve küresel bağlamda sürdürülebilir yatırımcı davranışları nasıl şekillenmektedir?

2. Kuramsal Çerçeve

2.1. Yeşil Finansın Gelişimi ve Sürdürülebilir Yatırım Stratejileri

Yeşil finans, çevresel sürdürülebilirliği destekleyen finansal araçların, kurumsal uygulamaların ve yatırım stratejilerinin bütününe kapsayan bir çerçeve sunmaktadır. Literatürde yeşil finansın yalnızca çevresel yatırımların finansmanı değil, aynı zamanda sürdürülebilir kalkınmanın ekonomik boyutunu destekleyen bir dönüşüm aracı olduğu vurgulanmaktadır (Özbek, 2024). Özellikle 2015 Paris İklim Anlaşması sonrasında küresel finans kuruluşları, karbon yoğun sektörlerin risklerini minimize etmek amacıyla yeşil finansman politikasını stratejik bir öncelik olarak benimsemiştir (Demirtaş, 2019; T.C. Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı, 2021; TKYB, 2022).

Yeşil tahviller (green bonds), çevre dostu projelerin finansmanında dünya genelinde en hızlı büyüyen araçlardan biri hâline gelmiştir. Bu tahviller özellikle yenilenebilir enerji, enerji verimliliği, atık yönetimi ve sürdürülebilir

ulaşım gibi alanlarda önemli bir fon akışı yaratmaktadır (Radhakrishnan vd., 2025). Climate Bonds Initiative (2021) verilerine göre, 2020 sonrası dönemde yeşil tahvil ihraç hacmi rekor seviyelere ulaşmış, birçok ülke ve kurum tarafından sürdürülebilir finansın temel aracı hâline getirilmiştir. Bu artış, küresel düzeyde karbon nötr hedeflerin devletler ve kurumlar tarafından benimsenmesiyle doğrudan ilişkili olduğu açıklanmaktadır (Xie, 2024).

Yeşil finansın yükselişi yalnızca piyasa dinamikleriyle değil, aynı zamanda uluslararası regülasyonlar, Avrupa Yeşil Mutabakatı ve sürdürülebilirlik temelli bankacılık ilkeleri gibi politika araçlarıyla da desteklenmektedir. Özellikle Avrupa Birliği'nin "Taksonomi Yasası", hangi finansal ürünlerin "yeşil" olarak sınıflandırılacağını belirleyerek küresel finans literatürüne standartlaştırıcı bir çerçeve kazandırmıştır (Özbek, 2024).

Sürdürülebilir yatırım stratejileri ise, çevresel (Environmental), sosyal (Social) ve yönetim (Governance) göstergelerinin yatırım kararlarına sistematik biçimde entegre edilmesini içermektedir (Er ve Uygur, 2021; Aydın ve Yıldız, 2021; Küçükkocaoğlu ve Aksoy, 2020). ESG kriterleri, şirketlerin çevresel ayak izi, insan haklarına uyumu, çalışan refahı, şeffaflık, kurumsal yönetim kalitesi ve etik davranış gibi alanlardaki performansını ölçmeyi amaçlamaktadır (Kadioğlu ve Demirtaş, 2022). Son yıllarda yapılan meta-analiz çalışmaları, ESG performansı yüksek şirketlerin uzun vadeli finansal performanslarının da daha tutarlı olduğunu göstermektedir. Bu bulgu, sürdürülebilir yatırım stratejilerinin yalnızca sosyal fayda sağlamakla kalmayıp finansal getiri potansiyelini de artırdığını ortaya koymaktadır (Er ve Uygur, 2021).

ESG temelli yatırımlar aynı zamanda risk yönetimi açısından da kritik bir rol oynamaktadır. Yüksek çevresel risk taşıyan sektörlerde faaliyet gösteren kuruluşların regülasyon baskısına daha açık olması ve olası çevresel yaptırımlara maruz kalma ihtimali, yatırımcılar açısından önemli bir finansal risk faktörü olarak görülmektedir (Xie, 2024). Bu nedenle sürdürülebilir yatırım stratejileri, yatırımcıların uzun vadeli risk-getiri dengesini daha sağlıklı kurabilmelerine olanak tanımaktadır (Friede, Busch ve Bassen, 2015).

Türkiye özelinde değerlendirilmek istendiğinde, Zorlu'nun (2023) çalışmasından yola çıkarak, sürdürülebilir finans okuryazarlığı ve bireysel yatırımcı farkındalığı yeşil finansın gelişimini etkileyen kritik unsurlardan biri olarak tanımlanmaktadır. Sürdürülebilir finans okuryazarlığı yüksek yatırımcıların yeşil tahviller, ESG fonları ve sürdürülebilirlik bağlantılı finansman araçlarına daha olumlu yaklaştıkları belirlenmiştir. Bununla birlikte, Türkiye'de yeşil finans ürünlerinin çeşitliliği ve yatırımcıların bu

ürünlere erişilebilirliği hâlen sınırlı düzeyde olduğu belirtilmektedir (Yılmaz ve Kaya, 2023).

Türkiye’de sürdürülebilir yatırım stratejilerinin gelişimini etkileyen diğer önemli faktörler ise; kurumsal raporlama standartlarının henüz tam anlamıyla yerleşmemiş olması, ESG veri tabanlarının yetersizliği, finansal piyasaların sürdürülebilirlik temelli regülasyonlara uyum sürecinin devam ediyor olması ve yatırımcı davranışlarında kısa vadeli getiri odaklı yaklaşımın daha baskın olması olarak sıralanabilir.

Bu durum Türkiye’nin yeşil finans potansiyelini sınırlamakla birlikte, son yıllarda Borsa İstanbul’un sürdürülebilirlik endeksleri, bankaların sürdürülebilirlik raporları ve yeşil tahvil ihraçları gibi girişimleri önemli bir dönüşüm sürecine işaret etmektedir.

2.3 Finansal Sistem Üzerinde Etkiler ve Zorluklar

Yeşil finans ve sürdürülebilir yatırımlar, finansal performans, risk yönetimi, kurumsal davranış ve piyasa şeffaflığı gibi birçok alanda etkili olabilir (Özbek, 2024). Yeşil finans araçlarının karbon yoğun sektörlerde riskleri azalttığı görülmektedir (Radhakrishnan vd., 2025). Bununla birlikte, “yeşil yıkama” (greenwashing), standartlaştırılmış raporlama eksikliği ve finansal getiri-sürdürülebilirlik ikilemi gibi zorluklar sıklıkla vurgulanmaktadır (Xie, 2024).

Türkiye’de yapılan araştırmalar, sürdürülebilir finans okuryazarlığının yeşil yatırım tutumlarını anlamlı biçimde etkilediğini göstermektedir (Zorlu, 2023). Ayrıca, gelişmekte olan piyasalarda finansal kurumların sürdürülebilir finans uygulamalarında hâlen önemli bir potansiyel taşıdığı belirtilmiştir (Yılmaz ve Kaya, 2023).

3. Yöntem

Bu çalışma **nitel içerik analizi** yöntemiyle yürütülmüştür. 2020–2025 yılları arasında yayımlanmış yeşil finans ve sürdürülebilir yatırım konulu literatür taranmıştır. Çalışmalar İngilizce ve Türkçe olarak “green finance”, “yeşil finans”, “sustainable investment”, “sürdürülebilir yatırım” anahtar kelimeleriyle belirlenmiştir. Seçilen makaleler kavramsal içerik, metodoloji, bulgular ve öneriler açısından kodlanmış; tematik analiz yoluyla eğilimler, araçlar, zorluklar ve politika önerileri ortaya çıkarılmıştır.

4. Bulgular

Yapılan araştırmaya ait analiz sonucunda beş temel temayı belirtebiliriz;

Yeşil finans araçlarının çeşitlenmesi: Analiz kapsamında, sürdürülebilir finans literatürünün en belirgin eğilimlerinden biri yeşil finansal araçların giderek çeşitlenmesidir. Yeşil tahviller, ESG fonları, sürdürülebilirlik bağlantılı krediler (sustainability-linked loans), karbon kredileri ve düşük karbon endeksleri, incelenen çalışmalarda en sık karşılaşılan araçlar arasında yer almaktadır (Radhakrishnan vd., 2025).

Özellikle yeşil tahviller, yenilenebilir enerji ve enerji verimliliği başta olmak üzere çevresel projelerin finansmanında temel bir araç olarak görülmektedir. ESG fonlarının yükselişi, yatırımcıların çevresel ve sosyal etkileri gözeten portföy stratejilerine yöneldiğini göstermektedir. Bu çeşitlenme, sürdürülebilir finansın küresel ölçekte kurumsal ve bireysel yatırımcılar tarafından daha geniş kapsamda benimsenmeye başladığının önemli bir göstergesi olduğunu belirtilebilir.

Yatırımcı bilinçlenmesi: Araştırmanın ikinci teması, yatırımcıların sürdürülebilir finans konusundaki bilgi düzeylerinin yatırım davranışlarında kritik bir belirleyici olduğudur. Alan yazın yaramasında, sürdürülebilir finans okuryazarlığı yüksek bireylerin yeşil yatırım araçlarına daha fazla yöneldiğini ortaya koymaktadır. Yüksek sürdürülebilir finans okuryazarlığı, yatırımcıların yeşil araçlara yönelimini de artırmaktadır (Zorlu, 2023).

Yatırımcıların ESG kavramlarına aşina olması, sürdürülebilirlik raporlarını okuyabilmesi ve çevresel riskleri değerlendirebilmesi, yeşil yatırım ürünlerine olan talebi doğrudan artırmaktadır. Türkiye açısından yapılan çalışmalar, özellikle genç ve eğitimli yatırımcı gruplarının sürdürülebilir yatırım ürünlerine daha açık olduğunu göstermektedir. Bu durum, sürdürülebilir finans eğitimlerinin ve bilgiye erişimin artırılması hâlinde yeşil finans piyasalarının daha hızlı gelişebileceğini göstermektedir.

Kurumsal zorluklar: Raporlama eksiklikleri, yeşil yıkama riski ve düşük güven düzeyi önemli engeller olarak ortaya çıkmaktadır. Yeşil finansın küresel ölçekte büyümesine rağmen, kurumsal düzeyde önemli zorluklar devam etmektedir. Raporlama eksiklikleri, yeşil yıkama (greenwashing) riski ve piyasalardaki düşük güven düzeyi sürdürülebilir finansın gelişimini sınırlayan temel sorunlar olduğu vurgulanmaktadır (Xie, 2024).

Birçok kurumun sürdürülebilirlik raporlarını standart bir çerçevede hazırlamaması, yatırımcıların karşılaştırılabilir veri elde etmesini zorlaştırabilmektedir. Yeşil yıkama riskinin artması, şirketlerin çevresel etkilerini olduğundan daha iyi göstermesi, piyasa güvenliğini zedelemektedir. Özellikle gelişmekte olan ülkelerde ESG veri altyapısının yetersizliği, yatırımcıların sürdürülebilirlik performansını değerlendirme sürecini de

güçleştirebilmektedir. Bu temanın bulguları, yeşil finansın güvenilirliğinin artırılması için daha sıkı regülasyonlar ve standart raporlama çerçevelerinin geliştirilmesi gerektiğini göstermektedir.

Finansal performans ilişkisi: ESG temelli yatırımların kurumsal sosyal sorumluluk (CSR) aracılığıyla sürdürülebilir performansa pozitif etkisi olduğu saptanmıştır. ESG temelli yatırımların yalnızca sosyal ve çevresel fayda sağlamakla kalmayıp finansal performansa da olumlu katkı sunduğunu açıklamaktadır. Yapılan araştırmalar, ESG performansı yüksek şirketlerin uzun vadeli finansal performanslarının daha istikrarlı olduğunu ve sürdürülebilirlik uygulamalarının kurumsal sosyal sorumluluk (CSR) aracılığıyla kurumsal performansı güçlendirdiğini ortaya koymaktadır (Kaur, Singh ve Verma, 2025).

ESG uygulamalarının risk azaltıcı etkisi, özellikle çevresel risklerin yüksek olduğu sektörlerde daha belirgin hâle gelmektedir. Kurumsal yönetim kalitesinin yüksek olması, şirketlerin finansal kırılganlıklarını azaltmakta; sosyal politikaların güçlenmesi, çalışan verimliliği ve itibar yönetimi açısından doğrudan katkı sunmaktadır. Böylece sürdürülebilir yatırım stratejileri, hem yatırımcı hem de işletme düzeyinde çift yönlü bir fayda üretebileceği söylenebilir.

Politika boyutu: Son tema, yeşil finansın başarısında politika yapıcılarının, düzenleyici kurumların ve finansal kuruluşların iş birliğinin belirleyici olduğuna ilişkindir. Türkiye’de olduğu gibi birçok ülkede yeşil yatırım araçlarının yaygınlaşması, düzenleyici çerçevenin güçlendirilmesine ve teşvik mekanizmalarının oluşturulmasına bağlı olduğu belirtilmektedir (Özbek, 2024).

Devletlerin karbon nötr hedefleri belirlemesi, yeşil tahvil standartlarının oluşturulması, sürdürülebilir finans taksonomilerinin geliştirilmesi, piyasa oyuncularına hem yön hem de güven vermektedir. Ayrıca sürdürülebilirlik raporlamasının zorunlu hâle getirilmesi ve vergi teşviklerinin artırılması, hem yeşil yatırımların maliyetini azaltmakta hem de piyasayı daha cazip hâle getirebilmektedir. Politika boyutuna ilişkin bu bulgular, sürdürülebilir finansın yalnızca piyasa güçleriyle değil, aynı zamanda devlet desteğiyle hız kazanabileceğini göstermektedir.

5. Sonuç ve Değerlendirme

Bu çalışma kapsamında elde edilen bulgular, yeşil finans alan yazın taramasında son yıllarda öne çıkan eğilimlerle önemli ölçüde uyum göstermektedir. Analizler, yeşil finans araçlarının çeşitlenmesinin ve yatırımcı farkındalığının artmasının, sürdürülebilir finans ekosisteminin küresel

ölçekteki dönüşümünü desteklediğini ortaya koymaktadır. Özellikle yeşil tahviller, ESG fonları ve sürdürülebilirlik bağlantılı krediler gibi finansal araçların yaygınlaşması; yatırımcıların çevresel ve sosyal etki arayışının güçlendiği bir döneme işaret etmektedir. Bu eğilim, sürdürülebilir yatırım stratejilerinin hem bireysel hem de kurumsal yatırımcılar tarafından giderek daha fazla benimsendiğini göstermektedir.

Ancak literatür, sürdürülebilir finansın gelişimini sınırlayan önemli yapısal ve kurumsal sorunların devam ettiğini de ortaya koymaktadır. Özellikle standart raporlama eksikliği, ESG verilerinin karşılaştırılabilir olmaması ve yeşil yıkama (greenwashing) riski, sürdürülebilir finans araçlarının güvenilirliğini ve yatırımcı güvenini zayıflatmaktadır (Xie, 2024). Sürdürülebilirlik bilgilerinin şirketler tarafından farklı formatlarda sunulması, yatırımcıların doğru değerlendirme yapmasını zorlaştırmakta ve piyasa şeffaflığını azaltmaktadır. Bu nedenle uluslararası standartların geliştirilmesi, sürdürülebilir finansın gelecekteki istikrarı için kritik öneme sahip olduğu söylenebilir.

Türkiye özelinde incelendiğinde, sürdürülebilir finans okuryazarlığı ve bireysel farkındalık düzeylerinin, yeşil finans ürünlerine yönelik yatırım davranışlarının güçlü belirleyicileri olduğu görülmüştür. Yatırımcıların yeşil finans ürünlerine olan ilgisi artmakla birlikte, piyasadaki ürün çeşitliliğinin sınırlı olması, düzenleyici çerçevenin tam olarak oturmamış olması ve sürdürülebilirlik performans verilerinin yeterince şeffaf olmaması önemli sınırlayıcı faktörler olarak ortaya çıkmaktadır. Bu bulgular, Türkiye'nin sürdürülebilir finans ekosisteminin geliştirilmesi için yapısal iyileştirmelere ihtiyaç duyduğunu göstermektedir.

Çalışmanın teorik katkılarının yanı sıra uygulamaya dönük çıkarımları da bulunmaktadır. Sürdürülebilir yatırım stratejilerinin finansal sistem içindeki önemi giderek artarken, politika yapıcıların, finansal kurumların ve şirketlerin bu sürece öncülük etmesi gerekebilmektedir. Özellikle yeşil finans araçlarına yönelik teşvik mekanizmalarının genişletilmesi, sürdürülebilirlik raporlamasının standart hâle getirilmesi ve ESG veri altyapısının güçlendirilmesi, hem piyasa güvenliğini artıracak hem de yeşil finans ürünlerinin yaygınlaşmasını hızlandırabilir.

Gelecek araştırmalar açısından bakıldığında, Türkiye ve diğer gelişmekte olan ülkelerde yeşil finans araçlarının finansal performans üzerindeki etkilerinin daha kapsamlı ekonometrik modellerle incelenmesi önem taşımaktadır. Panel veri analizleri ve uzun dönemli etki çalışmalarının artırılması, sürdürülebilir yatırımların ekonomik katkılarını daha somut biçimde ortaya koyabilir. Ayrıca, kurumsal düzeyde ESG entegrasyonunun

şirket performansı, kurumsal itibar ve risk yönetimi üzerindeki etkilerine yönelik ampirik araştırmaların çoğaltılması, sürdürülebilir finans literatürüne önemli katkılar sağlayabilir.

Sonuç olarak, sürdürülebilir finans ve yeşil yatırım stratejilerinin hem küresel hem de ulusal düzeyde hızla önem kazandığı; ancak bu alanın ilerlemesi için kurumsal şeffaflığın, düzenleyici uyumun ve yatırımcı bilincinin geliştirilmesinin kritik olduğu görülebilmektedir. Bu çalışma, sürdürülebilir finans literatüründeki mevcut eğilimleri ortaya koymakla kalmamış; aynı zamanda Türkiye’de sürdürülebilir finans piyasasının gelişimi için gerekli politika ve uygulama adımlarına dair önemli öneriler sunduğu söylenebilir.

Kaynakça

- Aydın, M. ve Yıldız, S. (2021). Sürdürülebilir finansal performansın ölçümü. *Sosyal Bilimler Araştırmaları Dergisi*, 9(2), 115–132.
- Climate Bonds Initiative. (2021). Green Bonds Market Summary 2020. *Climate Bonds Initiative*.
- Çetin, A. ve Eren, T. (2022). Yeşil finansman araçlarının Türkiye’de uygulanabilirliği. *Uluslararası Ekonomi ve Finans Araştırmaları Dergisi*, 4(1), 55–71.
- Demirtaş, G. (2019). Düşük Karbon Ekonomisine Geçiş ve Türkiye. *Uluslararası Ekonomi ve Yenilik Dergisi*, 5(2), 243–260.
- Er, B. ve Uygur, M. (2021). ESG yatırım yaklaşımı ve şirket performansı: Borsa İstanbul üzerine bir uygulama. *İşletme Araştırmaları Dergisi*, 13(3), 2105–2120.
- Friede, G., Busch, T. ve Bassen, A. (2015). ESG and financial performance: Aggregated evidence from more than 2000 empirical studies. *Journal of Sustainable Finance and Investment*, 5(4), 210–233.
- Kadioğlu, E. ve Demirtaş, Ö. (2022). Kurumsal sürdürülebilirlik ve yatırımcı davranışı. *Yönetim ve Ekonomi Araştırmaları Dergisi*, 20(3), 150–169.
- Kaur, S., Singh, M., Christopher, A. R., Muralidhar, V. ve Kumar, M. P. (2025). Green finance and sustainable development: A financial analysis of ESG investments. *The Journal of Theoretical Accounting Research*, 21(2), 238–245. <https://doi.org/10.53555/jtar.v21i2.51>.
- Kaur, R., Singh, M. ve Verma, A. (2025). ESG investments, corporate social responsibility, and sustainable financial performance: An empirical analysis. *Journal of Sustainable Finance and Investment*, 14(2), 115–132.
- Küçükkoçaoğlu, G. ve Aksoy, T. (2020). Sürdürülebilir yatırımlar ve BIST sürdürülebilirlik endeksi performansı. *Muhasebe ve Finansman Dergisi*, 86, 75–92.
- Küçükşahin, A. ve Alkan, A. (2021). Karbon Emisyonu, Enerji Tüketimi ve Ekonomik Büyüme İlişkisi: Türkiye Üzerine Bir İnceleme. *Finans Ekonomi ve Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 6(3), 452–466.
- Özbek, A. (2024). Green finance for sustainable development: A bibliometric analysis. *Ekonomi Maliye İşletme Dergisi*, 7(1), 72–86. <https://doi.org/10.46737/emid.1472630>.
- Radhakrishnan, G. V., Deepa, J., Shrija, C. S., Lonare, A. ve Das, P. (2025). The rise of green finance: Sustainable investment trends in the 21st century. *Journal of Information Systems Engineering and Management*, 10(33). <https://doi.org/10.52783/jisem.v10i33s.5476>.
- T.C. Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı. (2021). *Türkiye İklim Değişikliği Raporu*.

- Türkiye Kalkınma ve Yatırım Bankası (TKYB). (2022). *Türkiye’de Düşük Karbon Ekonomisi Finansmanı Raporu*.
- Xie, S. (2024). Sustainable finance: Strategies and challenges for green investments. *Academic Journal of Business & Management*, 6(5), 55–60. <https://doi.org/10.25236/AJBM.2024.060508>
- Yılmaz, A. ve Kaya, B. (2023). Sürdürülebilir yatırım kararlarında finansal okuryazarlığın rolü: Ankara ili örneği. *Finansal Araştırmalar Dergisi*, 12(2), 45–60.
- Zorlu, C. (2023). Sürdürülebilir finans okuryazarlığı ve yeşil yatırım tutumları: Türkiye örneği. *Sustainability*, 15(22), 16026. <https://doi.org/10.3390/su152216026>.

